

mange Tilfælde til Landsretten: den skal beskrives; der skal en ny Anklager og ogsaa en ny Forsvarer, som i Regelen ikke kender den tiltalte; der skal sidde Dommere til Doms over den sigtede, som aldrig har set ham og kun kender Sagen ud fra de Papirer, de faar sendt ind. Jeg tror, at man har været endogsaa ganske overordentlig heldig med Affattelsen af denne nye § 42. Justitsministeren antydede, at det kun bliver en foreløbig Ordning. Det kan jo saa være, at det Udvalg, der af Justitsministeren blev nedsat i Bjør Sommer, kan blive i Stand til, naar det en Gang har endt sit Arbejde, at stille Forslag til en yderligere Simplificering af Strafferetsplejen.

Jeg finder det meget heldigt, at det i § 51 foreskrives, at i de Tilfælde, som omtales i Retsplejelovens § 925, skal vedkommende have Lejlighed til at faa en Forsvarer, ikke blot, naar Fængslingskendelsen er afsagt, men allerede fra det Øjeblik, da han erklæres for anholdt. I § 54 foreslaas der en ret indgribende Forandring i Retsplejelovens § 931. Det er saaledes nu, at naar det ikke drejer sig om Bøder paa over 40 Kr., kan Politimesteren lade den sigtede vedtage en saadan Bøde for en begaaet Politiforseelse. Denne Grænse foreslaas forhøjet til 100 Kr. Jeg kan i og for sig fuldt ud tiltræde, at denne Forandring sker. Der henvises til, at Pengene ikke har den samme Værdi nu som tidligere, og det er en meget god Begrundelse; men jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at hvis Bøden ikke betales, men afsones, svarer en Bøde paa 100 Kr. ikke til en Bøde i tidligere Tid paa 40 Kr. Jeg tror, det vil være meget magtpaaliggende at faa Reglerne om Afsoning af Bøder i Sager udenfor Straffeloven af 16. Februar 1866 forandret. For Øjeblikket er Regelen den, at de første 40 Kr. afsones med 10 Dage og de følgende 60 Kr. med 10 Dage. Dernæst har § 54 den Begrænsning, at den sigtede ikke maa være anholdt; i saa Fald skal Politimesteren ikke kunne lade ham vedtage Bøde. Det kan maaske være en helt god Regel, men jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at det kan være megen Tvivl underkastet, hvornaar en Person maa siges at være anholdt. Han kan være fulgt med halvt godvillig til

Politistationen eller være „hidført“, som det ofte kaldes.

I § 59 foreslaas der paa noget tilsvarende Maade den Regel, at fremtidig skal der i en Politisag kun kunne paaankes, naar der er idømt en Bøde paa over 100 Kr. Her gælder det samme, som jeg før sagde, at naar disse 100 Kr. skal afsones, udgør de 20 Dages simpelt Fængsel. Ogsaa i Anledning af denne Paragraf stilles man overfor det Spørgsmaal, om det ikke vil være rigtigt at ændre Loven af 16. Februar 1866.

Endelig skal jeg nævne § 63, hvori det foreslaas, at Ordet „andre“ i Retsplejelovens § 1000, 3die Stykke, 1ste Punktum, udgaar. Dette vil betyde, at naar der er afsagt en Dødsdom, skal Nævningerne have Adgang til at erklære sig over, hvorvidt den paagældende bør benaades.

Jeg har nu flygtig berørt enkelte af de Punkter, der vil være Grund til at drøfte i det Udvalg, der ventelig bliver nedsat, og jeg skal tillade mig i al Almindelighed paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til Fremme her i Tinget.

Trier: At der hvert Aar vilde komme et Lovforslag om Ændringer i Retsplejeloven, har alle ventet; men mulig kommer Ministeren dog med Forslag om flere Ændringer end strengt nødvendigt; han tager Bagateller med, som det maaske er fuldkommen rigtigt at faa ændret en Gang, men som det dog vilde være naturligere at gemme lidt for at samle en hel Del sammen, saa at man indtil videre kun tog de store Spørgsmaal, hvor det klart har vist sig, at den nugældende Retsplejeordning ikke virker tilfredsstillende. Som Eksempel paa disse ligegyldige Ændringer skal jeg nævne det allerførste Forslag, Lovforslagets § 1, 1ste Stykke, om, at de sø- og handelskyndige Medlemmer af Sø- og Handelsretten er fritaget for borgerlige Ombud. Den Slags Bagateller kunde man nok samle sammen og tage paa en Gang senere, man bør ikke, om jeg saa maa sige, hakke Retsplejeloven op ved alt for mange smaa Ændringer, som gør det vanskeligt at benytte den; thi jeg gaar ud fra, at den ikke foreløbig kan være Tale om nyt Optnyk af hele Retsplejeloven. Naar dette ikke er Tilfældet,